

gost v naše notranje zadeve. Da dolžnosti izpolnjujemo, imamo zato nadzornike in šolsko oblastvo. Dopisec naj v prihodnje skrbi le bolj za se in naj gleda, da bo on vseskozi vzgleden mož.

»Ker je ta šola v jako prijaznem kraju, blizu železnice in mesta, pričakovati je, da se bode oglasilo mnogo dobrih prošnikov.« To ševilo je bilo res ogromno in res dobrih prošnikov, kaj ne da, če niti je d n e g a ni bilo. Le še nadalje iščite učiteljev tako, s takimi dopisi, veliko jih boste dobili — če ne boste preje še teh izgubili.

Ne govorim iz lastnega prepričanja, ampak tudi iz prepričanja starišev, da če se bode učiteljstvo tako vedlo, bode vedno uživalo čast in spoštovanje župljanov.

Drag. Miroslav Bernard,
učitelj.

Sv. Križ pri Ljutomeru. Z veseljem berem v »Sloven. Gospodarju« o napredku bralnih društev po drugih krajih: Jarenina, Sv. Benedikt in Ljutomerska okolica, ki imajo do 200 udov. Kako je pa pri nas? Naše bralno društvo je imelo v lanskem letu 39 udov, in to je za tako župnijo kot je Sv. Križ, ki je bila zmiraj na glasu narodna in kjer so tako dobri posestniki, jako žalostno, če primerjamo naše bralno društvo z drugim. Kaj je pa temu vzrok? Narodna mlačnost! Ker se vsakdo izgovarja, češ, brez mene lahko živi bralno društvo. In to v tem resnem času, ko takorekoč naše narodne svetinje kar teptajo naši narodni nasprotniki. Ali ni sveta dolžnost našim posestnikom pristopiti k bralnemu društvu? Ako ne za svojo voljo, pa zavoljo naše katoliške narodne mladine, ki hvala Bogu, zavedno napreduje, ravno v tem važnem trenutku, ko nas od vseh krajev razjeda nesloga. Kako se bodo mogli kdaj v prihodnjih letih pokazati sedanji mladeniči zavedne Slovence, ko sedaj že njih očetje nimajo veselja do svojega materinega jezika. Res je vladala v našem bralnem društvu neka zaspanost, in vrhu tega je bilo najbolj žalostno, ko smo prišli v bralno sobo, je bilo k večjemu troje časopisov in potem je gotova resnica, da zgubijo udje veselje do bralnega društva, rekoč, zakaj bom plačeval, ako nimam kaj brati. Res je, da imamo premalo knjig, katere so društvu neobhodno potrebne, ali temu se bo opomoglo, naenkrat pa to ne gre. Tudi palača se ne sezida v enem dnevu, tako se tudi naše bralno društvo ne more čez noč preroditi. Da se bo povzdignilo, so nam porok naš požrtvovalni gospod župnik Josip Weixl. Ali eden sam ne more povzdigniti propale stvari zopet kvisku, k temu je potrebno več moči. Zatorej vas prosim, dragi mi rojaki župnije Sv. Križa, pristopite k bralnemu društvu, ki je edini naš zaklad, s katerega zajemajo mladeniči veselje do narodne stvari, do svojega milega materinega jezika. Saj vam mora narekovati vaša vest, da ste dolžni se boriti za katoliško stvar, za svoj mili materni jezik. Spoznajta, da vas je rodila slovenska mati, stopajte pogumno v boj za naše narodne svetinje, za vzajemno katoliško značajnost.

Za danes z Bogom, drugikrat hočem bolj natanko razložiti stanje našega bralnega društva in udov, ako ne bom s svojim dopisom delal nadležnosti slavnemu uredništvu. Zatorej: z Bogom!

Ščavniški mladenič bral. društva.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Pastirski list. Premilostljivi knez in škof so izdali za velikonočne praznike prekrasen pastirski list o vstajenju Jezusa Kristusa. List se ravnokar tiska in se bode ob koncu tega tedna razposlal.

Poslanec g. Jos. Žičkar s tovariši je stavil na naučnega ministra interpelacijo

zaradi preziranja slovenskega jezika na mariborskih učiteljskih.

Vinogradnikom pomoč. Predlog posl. Žičkarja in tovarišev v pomoč vinogradnikom so glasi: »Trtna uš vedno huje uničuje spodnještajerske vinograde. V Haložah, polit. okraj Ptuj, se nahajajo n. pr. cele občine, katere živijo samo od vinogradov, a so sedaj izročene največji revščini. Ker so skoro vsi posestniki vinogradov itak že z dolgovi preobloženi, je popolnoma nemogoče, da bi si mogli z lastnim denarjem prenoviti ugonobljene vinograde. Državni zakon z dne 28. marca 1792, št. 61 določa sicer, da naj država in dežela z neobrestnimi posojili pomagata vinogradnikom, kojih vinograde je uničila trtna uš. Toda ker je po tej postavi država navezana na deželo in postavno ne more več dati nego dežela, ker se za prenovitev takih vinogradov potrebuje veliko denarja, ker posamezne dežele vsled razmeroma pičlih dohodkov težko dajejo v navedeni namen tako velike podpore, ker bi pri tem postopanju se prenovitev vinogradov odložila do nedoglednih časov in bi bedo trpeče prebivalstvo vsled tega moralo dobivati od države izvanredno podporo, ako bi država ne hotela pripustiti, da se izselijo, vsled tega je hitra in izdatna pomoč neodklonljivo potrebna. Ta pomoč pa je le mogoča, ako se postava z dne 28. marca 1892 v tem smislu spremeni, da je država sicer redoma navezana na visokost podpore, katero dovoli dežela, v izvenrednih, nujnih slučajih pa sme tudi brez ozira na deželo dajati taka brezobrestna posojila. Podpisani predlagajo, da se omenjena postava v tem smislu spremeni in da se ta predlog izroči vinarskemu odseku.

V Šmarju pri Jelšah je umrl ondodni davkar, g. Josip Kaič. Bil je med ljudstvom priljubljen in vedno zvest svojemu narodu. Trajen mu spomin!

Proizvajalci cementa so imeli na Dunaju dogovore, da se pogovorijo o ustanovitvi kartela, kar v bistvu ni drugega, nego nekaka zadruga, ki določuje cementne cene. Vse se druži, da določuje lahko svojim izdelkom cene, zato se mora tudi kmet, da bo lahko narekoval cene tudi svojim pridelkom.

Smrtna kosa. Umrl je v Mariboru g. Rikard Denzel, znan livar zvonov in posestnik mestnega kopaljšča.

Zakon o trgovini žita na termine. Poljedelski minister je naznanil te dni, da predloži v jeseni zakon o preosnovi borzne terminske trgovine s poljedeljskimi pridelki. Trgovina na termine je ona trgovina, ki se sklepa na borzah za določen čas in ki je urejena po borznih navadah. Blago se namreč po sklepu trgovine na določen obrok (termin) ne sprejme in ne plača takoj, temveč se-le v določenem času, čez mesec, dva ali več mesecev. Pri sklenjeni kupčiji na obrok se določa kolikost blaga, njegovaakovost in cena. Vse to pa je po borznih navadah dotičnih borz primerno omejeno. Najnavadnejše se sklepajo terminske kupčije v žitu, kavi, sladkorju, spiritih, bombažu, volni itd. Minister je pojasnjeval, da ne more še izjaviti, da-li bo ta zakon obsegal prepo-ved ali pa samo omejitev in preosnovo terminske trgovine. Vsekakor se sklepa, da se terminska trgovina ne odpravi popolnoma, ker je minister izrekel, da se bo oziral na vse zakonite trgovinske težnje, katere koristijo tudi poljedelstvu. Nadalje je bilo iz njegovega govora povzeti, da se bo skušalo vsem opravičenim pritožbam trajno in vspešno odpomóti.

Nesreča. Na cesti iz Ribnice ob kor. žel. na Brezno se je zvrnil dne 12. t. m. voz z deskami na Jan. Ambroža in ga ubil.

Sv. Lenart v Slov. gor. Zdravnik g. Jos. Joras je dne 24. t. m. umrl. Bil je pri ljudstvu jako priljubljen. Blag mu spomin!

Ljutomerski Slovenci so dobili slovenskega kleparja Franja Rižnarja. Stanuje v posojilniški hiši na Ščavnici. V kratkem

se naselita v Ljutomeru slovenski usnjarski mojster in dimnikar. To je prava pot za narodno-gospodarsko samoosvojitve. Skrbite povsodi za slovenske trgovce in obrtnike!

Pri Sv. Juriju ob Ščavnici je zdravnik g. Aleksander Deanio 25. marca umrl. Ko se je stanoval pri Sv. Trojici v slov. gor. je bil jako iskan zdravnik.

V Murščaku župnije Sv. Jurija ob Ščavnici so 24. marca zvečer ob 9. uri pogorele štiri viničarije in sicer dr. Neubauerjeva, admontskih benediktincev, Slavičeva in Murkovičeve Lucije; vzrok je neznan.

Sv. Ana na Kremlbergu. Iz Draženberga se nam poroča: Dne 14. marca so našli na Domanjkovem domu župnije Sv. Jurij v Slov. gor. mrtvega Simona Kranarja, posestnika v Draženbergu pri Sv. Ani. Dne 13. marca je še zdrav odisel od doma k svojim goricam, drugo jutro pa so ga našli kot mrtvega. Bil je mož stare korenine in navad, zato pa se o njem tudi ni moglo reči: »Škornje na biks, v žepu pa nič!« Naj v miru počiva!

Iz Kebla nam naznanja prijatelj lista, da je ondodni č. gsp. župnik L. Kramberger hudo bolan, in župljani ga priporočajo vsem znancem in prijateljem v gorečo molitev. — Dne 2. marca je prišel v kebljsko župnijo nek mož, ki je kar nasejal 410 gld. in razne listine. Denar in listine so se vrnila njegovi ženi, ki se je oglasila.

Nogo odtrgalo je vrtalo dne 25. t. m. pri Sv. Jožefu v Mariboru fantu Koritniku. Vrtalo ga je vdarilo s tako silo, da je noga od kolena dol zletela v en kraj, ponesrečen fant pa v drug kraj. Pomilujemo hudo prizadeto delavsko družino!

Sv. Ilj v Slov. gor. Naša troperesna deteljica Höltzschl, Sadu in Repnik hoče uprizoriti veliko gonjo nasproti našemu listu, oziroma šentiljskim mladeničem zavolj njih kat. narodnega mišljenja. Na vse načine se trudijo, da bi jih ugnali v kozji rog, kar se jim pa po naših mislih ne bode posrečilo. Tovariši! Bodimo sicer mirni, a delajmo tem navdušeneje za probujanje milega nam naroda! Složno naprej! G. Höltzschlu od Št. Ilja njegovo iskanje po »Gosp.« dopisniku ne gre nič po sreči. Zdaj misli na nekega mladeniča, ki še niti »Gospodarjev« naročnik ni, velikomanj pa še dopisnik. Istiniti dopisnik pa s pomilovanjem zre iz svojega zatišja te iskalce neizgubljene stvari ter se jim dobrovoljno smeje, ker jih bode prihodnjič v »Gosp.« spet vestno »pokrtačil«.

Bela žena. Dne 22. sušca smo zagreblili v Kozjem mlado ženo Marjeto Kunaj, komaj 38 let staro. Rajna je bila uzorna kmetica. Pa smrt ji je utrgala nit življenja in jo preselila v boljšo nebeško domovino. Pogreb je bil tem žalostnejši, ker so poleg mlade žene ob enem pokopali tudi njenega že več dni starega otroka. Naj jima sveti večna luč!

Sv. Križ na Murskem polju. Poroča se nam: Umrla je dne 19. t. m. občesposhtovana gospodinja Stiblarova iz Bučevcevec. Kako priljubljena je bila draga pokojnica, kazalo je mnogoštevilno zbrano občinstvo v četrtak. Od blizu in daleč so prihiteli žalujoči znanci in sorodniki, da ji izkažejo zadnjo čast. Bila je v dobi 48 let ter je zapustila še dva nedorastla otroka. Svetila njej večna luč! — Na Jožefovo je umrl v Logarovcih tamkašnji starosta Anton Kolar. Njegova zvesta družica, s katero je obhajal leta 1892 zlato poroko, ga je zapustila pred štirimi leti. Bil je svoje dni občesposhtovan lončar in posestnik ter naročnik našega lista. Blagi starček v miru počiva!

Od Sv. Jošta na Kozjaku se nam poroča, da je ondi 19. marca preminol 88 let stari prevžitkar Marko Feldin p. d. Brdelak. Mož v svojem življenju ni bil nikdar bolan; zdravnika, lekarne ni nikdar potreboval. V nedeljo (17. marca) počuti se slabotnega, ter zakliče svojcem: »Umrl bom; zdaj pa le po gospoda!« — Imenovanec je živel trezno, varčno; pri ovsenjaku pa prebil

toliko telesnega napora kakor nobeden drugi tukajšnjih Iaranov. — Počitek toraj možu na vršacu kozjanskih planin!

Iz Gradca. Dne 26. t. mes. je bil promoviran doktorjem bogoslovja gospod Matej Osenjak.

Bivši deželni glavar štajerski Gnu-daker grof Wurmbrand je dne 26. t. mes. umrl, zadet od kapi.

Zoff na dopustu. Vodja politične eks-poziture v Konjicah in naš stari znanec g. Zoff je dobil trimesečen dopust. Spodnještajerski Slovenci želijo, da bi se ta dopust raz-tegnil na vedno. Med dopustom bo devet-krat v mesecu zahajal v Konjice okrajni ko-misar iz Celja.

Iz Radenec. Dragi občani! Ker se bliža čas volitev v občinski odbor, opozarjam vas, da se pripravite skrbno, drugače vas pre-magajo nemškutarji, kateri agitirajo že na vso sapo, da bi spravili občinski odbor pod svojo zastavo. Mislim, da se pripravite tem skrbneje, ako se spomnite, s kako silo so se zagnali v vas vaši nasprotniki pri zadnjih volitvah volilnih mož. Združite se torej vi narodni možje na dan volitve, priditi vsi neustrašeno na volišče ter si volite take može v občinski odbor, kateri bodo branili občino pred sovražnim navalom, ne pa takih, ki bi pomagali prodajati občino v nemšku-tarske roke. Skrbite torej, da si ohranite ob-čino v slovenskih rokah in da ne zavlada nad nami germanski duh.

Vam vsem pa, ki ste tako rekoč zapu-stili mater Slovenijo, iz srca želim, da bi spoznali svojo nespamet ter pomislili da: Na slovenski zemlji vas je mati slovenska rodila, mati slovenska vas je dojila, mati slovenska vas je odgojila in morebiti vas bode tudi zemlja slovenska pokrila. Vi pa tako rekoč z nogami teptate besedo mate-rino. Želim vam iz srca, da spoznate svojo zмотo ter stopite zopet pod zastavo matere Slave.

Vaš prijatelj!
»Südst. Presse« je bila včeraj zaple-njena zaradi dopisa iz Ptuj. Ker je bilo že veliko stavka razmetano, ko se je izvršila konfiskacija, ni se mogla prirediti druga izdaja.

V Celju je neki gospod, ki se prišteva narodnim trgovcem. Ta naroden trgovec se je začel v zadnjem času tako čudno spre-minjati, da se vprašamo: ali ga je prištevati še našim ljudem ali ne? Kolikor nam znano se je z njim v tem obziru že obračunjevalo; treba pa bode narediti kmalu »konečni račun«, da se nam ne bodo nasprotniki enkrat radi naše dolgodušnosti v obraz smejali.

Nesrečna smrt. V Celju je dne 23. t. m. po noči skočila skozi okno iz 3. nadstropja blaga gospa Josipina Gregorinova, soproga dež. sod. svetnika, ter pri priči izdihnila. Bolehala je na živcih, ter v hipnem napadu te bolezn našla svojo smrt. N. v m. p.!

Iz šole. Deželni šolski svet je izrekel profesorju na mariborskem učiteljskem g. Iv. Vrežetu za njegovo delovanje na zavodu svoje priznanje. — Nadučitelj pri Sv. Janezu na Peči je postal g. Anton Glaser, dosedaj v Pernicah, nadučitelj pri Sv. Marjeti na Pes-nici g. Martin Breznik, dosedaj v Žetalah, nadučitelj na Ščavnici g. Mat. Spende, do-sedaj pri Sv. Petru v medvedovem selu; stalni učitelji so postali: v Vojniku g. Teod. Mahorčič, pri Sv. Antonu v Slov. gor. g. August Lah, v Podsredi g. Anton Potočnik, pri Sv. Duhu v Halozah g. Anton Pesek, pri Sv. Barbari v Halozah g. Fran Cvetko, pri Sv. Lenartu v Slov. gor. gđc. Amalija Hojnik, pri Sv. Miklavžu zraven Ormoža gđc. Micka Skrlec.

Sv. Martin na Paki. Tukaj so dobili fantje poklice k vojaškemu naboru od slo-venograškega okrajnega glavarstva samo v nemškem jeziku. Vsi so bili nad tem zelo ogorčeni. Precej so se pomenili in listke na-zaj poslali s pripomnijo, da teh ne razumejo in da se jim naj slovenski pošljejo. Okrajno glavarstvo jim je že v štirih dneh poslalo samo slovenske poklice. Živel zavedni slo-venski fantje.

Celjske novice. Na celjski bolnišnici se je ustanovilo mesto tretjega zdravnika. Deželni odbor je nastavljal kot zdravnika Nemca dr. Golitscha. — Pri podiranju zidovja, ki je obdajajo pokopališče sv. Maksimiljana, se je dne 23. t. m. sesul del slabega zidovja ter teško poškodoval polirja, da je kmalu umrl v groznih bolečinah. — Celjski mestni očetje so dovolili denarno podporo »bundu« morav-skih Nemcev. Naj bi rajši podpirali spodnje-štajerske reveže. — V nedeljo je predstava v »Narodnem domu«. Kot gost sodeluje g. Perdan iz Ljubljane. Čisti dobiček je na-menjen družbi sv. Cirila in Metoda. — Pre-meščen je iz Celja v Logatec okrajni nare-dnik g. A. Peteln, ter istodobno povišan c. kr. akcesistom. — Nemški listi trobijo v svet, da se bodo nekateri slovenski obrtniki kmalu začeli majati. Slovensko ljudstvo iz mesta in okolice bo skrbelo, da se to ne bo zgodilo. Slovenec podpiraj Slovenca!

Iz drugih krajev.

Potres v Ljubljani. V petek, 22. t. m. zvečer so imeli v Ljubljani zopet potres. Zunaj se potresni sunek sicer ni mnogo ob-čutil, a v gledališču med predstavo so čutili močnejši sunek, slišalo se je votlo podzem-sko bobnenje. Občinstvo je prestrašeno sko-čilo raz sedežev in hitelo k izhodu. Le s težka se je pomirilo zopet toliko, da se je predstava završila.

Dijaški nemiri v Rusiji. V Rusiji se je pričelo nevarno gibanje med dijaštvom, kateremu pravega izvora težko najdemo, ako ne izrečemo slutnje, da se je v nezavedno rusko mladino zanesel morda kak tuj, ob-stanku Rusije sovražni duh. Zda se poroča, da je v vseh večjih mestih Rusije dijaštvo jelo uprizarjati burne demonstracije, katerih se udeležujejo celo študentke. V Petrogradu, Moskvi, Kijevu, Karkovem in Odesi so bili krvavi spopadi med policijo, kozaki in di-jaštvom. Poveljnik kozakov je težko ranjen, mnogo dijakov je aretovanih.

Mojster tatov. V Parizu vjeli so tatu, po vsem mestu znanega in ga tirali v ječo. Milo je prosil, naj ga puste k policijskemu ministru. Dovolijo mu. Ko pride pred mini-stra, pade na kolena in prosi milosti. Mini-ster je izprva neizprosno, a slednjič ga ga-nijo mile prošnje in pravi: »Dobro, za en-krat prizanesem, toda zadnjič. Gorje ti, ako te še zasačijo pri tatvini.« — »Gotovo ek-selenc«, pravi tat, »poboljšal se bom. In da spoznate mojo resno voljo, vrnem Vam ta-koj srebrne zaponke, ki sem Vam jih ravno kar vzel raz čevlji, ko sem se Vaših nog oklenil.«

Društvene zadeve.

Družbi sv. Cirila in Metoda so od 23. februarja do 15. marca poslali prispevkov p. n. gospoda in korporacije: kaplan A. Ko-larič dar duhovščine v Vojniku pri Celju 10 K, kaplan Fr. Gartner v Hočah pri Ma-riboru 280 K iz nabiralnika v Šunkejevi gostilni in 8 K, nabranih pri občnem zboru bralnega in gospodarskega društva v Hočah, Iv. Lahovnik v Šmartnem pri Velenju iz nabiralnika 960 K, vesela družba pri Güntherju v Slov. Gradcu 6 K, učitelj Janko Karba v Ljutomeru zbirko 14 K, župnik M. Tertinek na Pernicah pri Muti 4 K; ob-čine: celjska okolica 50 K, Zakot pri Bre-žicah 10 K, Svetina pri Celju 4 K; poso-jilnice: v Konjicah 50 K, v Mariboru 200 K, v Framu (Štaj.) 10 K; podruž-nice: v Lehnu (Štaj.) 49 K, za Slov. Gra-dec in okolico 2666 K, v Celju (moška) 15810 K, v Žalcu 50 K, v Gradcu (izven-akadem.) 100 K. — Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Za dijaško kuhinjo: Slavna posojilnica v Framu 30 K. Veleč. P. superior Fr. Jav-šovec 10 K. G. dr. R. Pipuš, odvetnik v Mariboru 10 K. Č. g. M. Zorko, kaplan pri

Sv. Marjeti niže Ptuja 7 K. Dr. Franjo Ro-sina, odvetnik v Ljutomeru 10 K.

Celjsko pevsko društvo priredi na korist družbi sv. Cirila in Metoda v nedeljo 31. sušca 1901 v veliki dvorani »Narodnega doma« v Celju gledališko predstavo Lumpaci Vagabund ali zanikarna trojica, čarovna bajka s petjem v treh dejanjih. — Spisal J. Ne-stroj; poslovenil J. Alešovec. Gospod Fran Perdan, član dež. gledališča v Ljubljani, kot gost. Pred predstavo deklamuje gospica Meta Baševa S. Gregorčičeva pesem »Blagovestni-ko«. Pri igri in v odmorih igra celjska narodna godba. Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob polu 8. uri. — Vstopnina: Sedeži v parterju od I.—II. vrste po 2 K 40 vin.; sedeži od III.—VII. vrste po 1 K 60 vin.; sedeži od VIII. vrste naprej po 1 K 20 vin.; sedeži na balkonu po 1 K 20 vin.; stojišča po 60 vin.; dijaške vstopnice in vstop-nice za vojake od narednika doli 40 vin.

V. redni občni zbor društva slov. odvetniških in notarskih uradnikov, ki se je vršil dne 24. t. m. ob 4. uri popoldne v Celju je bil dobro obiskan. Udeležili so se ga tovariši iz Ptuja in Konjic, bila pa je zastopana tudi I. skupina v Trstu, kar je vse zborovalce posebno navdušilo. Vsa čast Ptujčanom, Konjičanom in Tržačanom! Po-grešali pa smo tovarišev iz mnogih drugih krajev, iz katerih smo jih pričakovali. Iz poročila društvenega vodstva posnamemo, da šteje društvo sedaj 63 rednih, 16 pod-pornih, 7 ustanovnih udov. Kar se blagaj-ničnih zadev tiče je imelo društvo minulo leto prejemkov 558 K 96 vin., izdatkov 519 K 51 vin., torej prebitek 30 K 45 vin. Skupnega premoženja šteje društvo 1169 K 15 vin. Tekom leta podarilo se je 7 udom podpore v znesku 250 K. — Novi odbor sestavlja se je tako-le: Predsednik z vsklikom g. Janez Bovha, odv. solicitor v Celju in posestnik na Miklavževem hribu pri Celju. Odborniki: gg. Ivan Dobršek, Josip Hvalenc, Josip Kolar, Fran Moškon, Vladislav Pegan, Fran Pišek; namestniki Anton Vrečer, Mihalj Vrečko, Davorin Škrabl — vsi iz Celja. Ra-čunska preglednika gg. Mirko Lorber in Aleksander Pinterič iz Ptuja. Občni zbor je sklenil utrditi zvezo s kranjskimi tovariši, ter skušati osnovati v Ljubljani II. skupino. Nadalje pa se je sklenilo na predlog tov. Ernesta Baša iz Trsta, stopiti v dogovor radi pristopa k društvu z hrvatskimi in dalma-tinskimi tovariši, ter raztegniti svoj delokrog tudi na te pokrajine. Naj bi se uresničilo in prineslo obilo sadu! Zborovanje se je kon-čalo ob 7 uri zvečer.

Iz Celja. Dobrodelni koncert dne 24. t. m. vršivši se po zborovanju društva sl. odvetniških in notarskih uradnikov v prid podpornemu zakladu tega društva se je izvršno obnesel. Udeležba sicer ni bila obilna, ker za koncert res ni bil sedaj pripraven čas, a vsekakor je ostalo še precej čistega dobička v dobro-delen namen, radi katerega se je vršil. A moralen uspeh je bil popoln. Kjer enkrat sodelujejo umetniki kakor sta g. dr. Stuhec in g. Beno Serajnik, zadostuje to popolnoma, ako bi tudi ne bilo drugih točk. Gospica dr. Serneceva pa je z neverjetno natančnostjo izvajala spremljevanje. Občinstvo je bilo kar očarano in oduševljeno ploskalo po vsakem komadu, zahtevajoč ponavljanja. Pa tudi petje in tamburanje je storilo svoj del k popol-nemu užitku večera. Posebno pa je omeniti onih mladih umetnikov, ki so prednašali na klavirju težavne skladbe. Iz tega se razvidi, kako izvrsten pouk se deli v naši dični or-glarski šoli, ki nam bode podelila in vzgojila še več umetniških močij. — Bil je to prvi koncert v enak namen, upamo pa da ne zadnji.

Od Sv. Martina pri Paki se nam piše: Velečastiti gospod Jožef Kolarič, župnik, so tukajšnjem katoliškemu bralnemu društvu darovali 80 lepo vezanih knjig. Bralno društvo se je s tem blagim darom tako okrepilo, da smemo biti ponosni nanj. Blagemu dobrot-niku pa kličemo: Bog Vam povrni stoterno!

Mili darovi za društvo vednega češčenja: Kalobje 10 K 40 h, sv. Vid nad Valdekom 9 K, Šmarje 36 K, sv. Miklavž pri Ormožu 14 K 22 h, sv. Bolfank na Kogu 6 K 4 h, Nazarje 10 K 64 h, Rogatec 5 K 40 h, Pernice 20 K, Fram 20 K, Kamca 14 K, Teharje 34 K, Planina 10 K 40 h, sv. Jedert nad Laškim 15 K 26 h.

Bralno in pevsko društvo »Mari-bor« priredi v nedeljo dne 31. sušca 1901 v veliki dvorani »Narodnega doma« gledališko predstavo. Uprizori se »Zapravljevec«, igrokaz s petjem v 3 dejanjih. Poslovenil J. Ogrinec. Začetek ob 8. uri zvečer. Med posameznimi dejanji svira slavna veteranska godba. Vstopnina: sedeži v dvorani od 1.—5. vrste po 50 kr., od 6.—10. vrste po 40 kr. in od 11.—16. vrste po 30 kr., stojišče v dvorani 20 kr., sedeži na galeriji po 15 kr., stojišče na galeriji 5 kr. Vstopnice se dobe dne 31. sušca od 2.—4. ure popoldne in od 7.—8. ure zvečer pri blagajni v »Narodnem domu«. Člani, ki se ne morejo izkazati, da so plačali udnino za zadnji mesec, in tisti, ki še niso člani društva, dobe vstopnico le, ako plačajo razun vstopnine še 10 kr. udnine. Nečlani pristopijo na ta način k društvu. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

Gospodarsko-bralno društvo v Kozjem je v prvi odborovi seji dne 19. sušca izvolilo si za podpredsednika g. dr. Mart. Šribarja, c. in kr. sodn. pristava; tajnikom g. Anton Drogenika, kaplana; blagajnikom g. Jožef Druskoviča, trgovca; knjižničarjem g. Mihael Pustiška, kmečkoga sina; namestnikom pa gg.: Janez Elsbacher, trgovec in Mihael Horvat posestnik in gostilničar. To so toraj nove po hudi borbi izvoljene mladike našega društva. Bog daj, da bi stoterni sad obrodile! — Gospodarsko-bralno društvo v Kozjem prosi vse rodoljube in prijatelje društva po deželi, naj nam pridejo na pomoč z darovi knjig, ker naša knjižnica je žal zelo slaba pri knjigah. Dragi rodoljubi, prav lepo vas prosimo, kateri imate na razpolago vsakovrstnih knjig, ne pozabite našega društva; ampak krepko mu pritecite na pomoč. Zelo vam bodo hvaležni naši društveniki — čitatelji. Saj veste iz poročil »Slovenskega Gospodarja«, da je naše društvo pretrpelo marsikaj hudega, predno se je otreslo jarma Pikelnovega, in je sedaj silno potrebno vsakovrstnih podpor.

Kmetijsko bralno društvo »Sloga« se priporoča vsem prijateljem, da mu blagovolijo darovati poštenih zabavnih knjig. Kdor bi imel takih knjig v večji množini, želi mu jih odbor tudi odkupiti.

Vinc. Ušen, predsednik.

Poučni shod vinarskega društva v Vurbergu se je dobro obnesel. G. J. Bele je govoril o trsarstvu in sadjarstvu, za kar mu navzoči vinogradniki izrekajo zahvalo.

Cerkvene zadeve.

Kako so se začeli odpustki sv. leta?

(Konec.)

Od leta 1500 skozi 200 let je bilo redno vsako 25. leto sveto leto. L. 1625 za papeža Urbana VIII., l. 1650. za papeža Inocencija X., l. 1675. za papeža Klementa X., l. 1700. za papeža Klementa XI., l. 1725. za papeža Benedikta XIII., l. 1750. za papeža Benedikta XIV., l. 1775. za papeža Pija VI. — Papež Pij VIII. ni mogel l. 1800. obhajati jubileja, ker je tedaj vladal po celi Evropi vojni sunder, upor in strah. Devetnajsti jubilej pa je otvoril leta 1825. papež Leon XII. O tem jubileju nam je priča danes slavno vladajoči papež Leo XIII., ker ga je sam preživel in opravljal tedaj kot deček od 15. let. »Sami smo priča,« veli Leon XIII. v svoji buli od 11. velikega travna 1899, v kateri naznanja dvajseti veliki jubilej, »ko-

like važnosti za zveličanje je bil zadnji jubilej, kateri se je, ko smo še bili Mi mladi, svečano obhajal pod papežem Leonom XII. Rim je tedaj bil veliko in povsem varno pozorišče glede verskih občutkov. Pomnimo kakor da bi sedaj z očmi gledali, kako so prihajali romarji: kako je velika množica v lepem obhodu obiskavala veličastne cerkve, kako so apostolski mošnje javno po mestu pridigovali. Kako se je na najslavnejših svetih krajih večnega mesta hvala božja prepevala, kako papež, spremljan od svojih mnogoštevilnih kardinalov, daje vsem vzgled pobožnosti in krščanske ljubezni.

Tako govori sam papež Leo XIII. o zadnjem jubileju, kateri je bil pred 75 leti. Pokojni Pij IX. ni mogel slaviti svetega leta, dasiravno je živel in vladal l. 1850 in l. 1875., ker so obakrat bili tako slabi časi, da se to ni moglo izpeljati. Sedaj leta 1900 smo obhajali dvajseti jubilej v novi zavezi.

Vrh teh velikih jubilejev pa se mnogo-krat obhajajo tudi mali jubileji pri izvanrednih dogodkih. V teku časa so namreč papeži ukrenili, razun teh v gotovih dobah so ponavljajočih svetih let izvanredne razpisati. Tako namreč pri nastopu vlade kakega papeža, pri veliki občni prošnji vsega krščanstva ali samo posamezne dežele, posebno pa stiske, trpljenje in nevarnosti vesoljne cerkve ali samo enega dela so večkrat dale povod h kakemu jubileju.

Po svojem bistvu presega daleč krščanski jubilej judovskega. Kaj je bilo 50. leto za Jude z ozirom na posvetno, to je naše sveto leto za višje, čeznaravno dušno življenje. Je čas milosti, za katerega papež naznani popolni odpustek pod gotovimi pogoji. Zato da so spovedniki za ves ta čas še posebno pooblašeni, da dajo odvezo od takih grehov, katere le samo škof ali papež zamorejo odvezati. Kakor skušnja in zgodovina potrjuje, bilo je sveto leto vedno blagovoljno za vesoljno cerkev. Porabimo toraj ta sveti čas skrbno in vestno, da se z Bogom spravimo, obrnivši prideltene odpustke v korist naše duše, katera je več vredna kakor vsi zakladi tega sveta. o. B. Šalamun.

Gospodarske stvari.

Kako pridelamo zgodaj zelenjavo?

Zima se bliža svojem koncu. Bog jo odnesi! Posebno mi, ki nas ni obdarila narava s posebnim bogastvom, želimo ji srečno pot. Kdo bi ji pa ne želel! Človek že ne zna, s čim bi se hranil. »Od nedelje do nedelje vsak dan krompir« polaga nam naša varčna gospodinja na mizo in zato pričakujemo tem bolj živo pomladi, ki nam prinese nam najljubšo prikuho — zelenje.

Da se pa naša želja prej izpolni, pripomoremo lahko tudi sami nekoliko k temu. Kako?

Morda si bil že pri kakem mestnem vrtarju? Da! Potem si gotovo videl tam, da je del njegovega vrta krit s steklom. Vidiš, s pomočjo tega stekla bojuje se mož proti onemu, česar se ti najbolj bojiš, namreč proti pomladanskim mrazovom. Pod tem steklom — v zimskih gredicah — prideluje že v zimi sadike, ki jih presaja potem, ko se ni bati več slane, na prosto.

Posnemaj ga! Da dobiš tudi ti zimske gredice, skopaj na solnčnem kraju 40 cm globoko in 1 do 1½ m široko jamo. Napolni jo nato malo manj nego do vrha s konjskim, če nimaš tega pa z govejim gnojem, katerega dobro popeštas. Vrh njega deni 10 cm na visoko dobre prsti in okoli jame zabij v okvirju štiri deske, vrh katerih razgrni steklena okna, a če teh nimaš, je dober za silo tudi debel, z oljem namazan papir in za največjo potrebo tudi deske, ki se pa morajo po dnevu sneti. V te gredice poseješ seme prav na gosto. Ker dela gnoj vročino, seme kmalu kali in se brzo razvija.

Gredice je treba včasih zaliti z nekoliko mlačno vodo. Tudi okna naj se tu pa tam ob lepem vremenu nekoliko privzdignejo, da pride k rastlinam svež zrak. Če je v gredicah prevelika vročina, lahko se tudi popolnoma snamejo.

Ko so se rastline popolnoma razvile in pride bolj gorko vreme, presadijo se lahko, če se ni bati slane, na prosto. Na ta način zamoremo dobiti tudi mesec in več dni zelenjavo. Da pustimo zelenjavo lahko tudi v gredicah, kjer se popolnoma razvije, menda ni treba praviti. Na tak način imamo zelenjavo lahko v vsakem času. Majhne zimske gredice ne smeje bi manjkati v nobenem vrtu.

Vsaka rastlina pa ni dobra za zgodno rabo, ker se prepočasno razvija. Zato moramo paziti tudi, da rabimo seme samo zgodne vrtnine. Tu hočem navesti samo nekatere zgodne vrste, ki se dandanes najbolj priporočajo.

Zelje: zgodno belo dunajsko; zgodno belo trdo erfurtsko; zgodno belo cesarsko.

Vrzote: najbolj rane nizke ulmske; Mauthnerjeve najbolj rane; rane dunajske.

Kolara bi: dunajski stekleni; erfurtski najbolj rani beli Dreienhrunnen.

Karfijol: erfurtski pritlikovec.

Kumari: najbolj rani ruski; najbolj rani angleški.

Paradižniki: Mauthnerjev solnčni vskod, pritlikovec Pikarazzi najbolj rani; francoski gladki orjaški.

Solata: Mauthnerjeva najbolj rana rumena kamena glava.

Vse te vrste zelenjave prodaja tvrdka: Ed. Mauthner v Budapešti (Andrássy-ut). Kdor se misli na kaj naročiti, piše lahko po lepi, ilustrovani katalog, katerega dobi brezplačno.

Iz »Vin. in vrt. lista.«

Prošnja

za pomoč v napravo novih orgel in v prenovljenje misijonske cerkve sv. Jožefa nad Celjem.

Preč. gg. misijonarji bodo 8. septembra leta 1902 pri sv. Jožefu nad Celjem obhajali 50-letnico, odkar tako neumorno in sadunosno delujejo v naši škofiji v čast Božjo in rešitev neumrjočih duš. Da se to praznovanje vredno in dostojno vrši, namerjavajo gg. misijonarji napraviti nove orgle v čast presv. Rešnjega Telesa in sv. Cecilije in prenoviti misijonsko cerkev.

Udje bratovščine vednega češčenja presv. Rešnjega Telesa so že dalje časa tako srečni, da molijo vsako nedeljo (razven 2. nedelje meseca) in vsak zapovedan praznik eno uro v tej cerkvi sv. Jožefa pred izpostavljenim najsv. Zakramentom. Gg. misijonarji nam pri tej priložnosti altar silno lepo okinčajo in mnogo mnogo gorečih sveč nam oznanjuje očitno pričujočnost Najvišjega.

Da bi se naša bratovščina za to preveliko dobroto hvaležno skazala, vabi s to prošnjo vse hvaležnike, da prav zdatno pripomorejo čč. gg. misijonarjem v napravo novih orgel in v prenovljenje njihove cerkve.

S to prošnjo spolnuje »bratovščina vednega češčenja« veselo svojo dolžnost, katera je: »goreti za čast presv. Rešnjega Telesa in za lepoto hiše Božje, ter za lepšanje revnih cerkvá«. V to število »revnih cerkvá« se mora gotovo uvrstiti tudi cerkev sv. Jožefa nad Celjem, ker je popolnoma revna in nima nobenega premoženja.

S to prošnjo dajemo tudi vsem hvaležnim priložnost, hvaležnost svojo dejansko potrditi. Kdo še ni skusil milih dobrot čč. gg. misijonarjev?! Komu ni znano, kako neizrečeno goreče da misijonarji delajo po misijonih? Kdo steje kapljice potu, ki jih po leti prelijejo! Kdo more razumeti, koliko mraza da po zimi prestanejo! in vse to — da rešijo duše. O kako neumorno veliko so misijonarji tudi doma storili v minulih zadnjih 50 letih! Koliko duhovnih vaj vodili,